Temps Pasqual - Ascensió del Senyor

Per Administrador el dg., 17/05/2015 - 09:00

Ac 1,1-11
Ef 4,1-13
Mc 16,15-20

L' Ascenció del Senyor preparada per quaranta dies d'Exercicis Les contemplacions de l'Ascensió de Lluc, tant a l'evangeli, com en els Fets dels Apòstols, fan pensar en una mena d'Exercicis Espirituals que el Ressuscitat proposa i "acompanya" als seus íntims. Serà el pas del "*coneixement extern"* al "*coneixement intern"* del Senyor, el pas de comprendre'l com a "Jesús històric" a reconèixer-lo com el "Crist de la fe". La contemplació que Lluc fa del procés dels deixebles amb Jesús, serà la d'un procés lent, ple de consolacions i desolacions, de llum i foscor, de fe i dubte, de "veure" i "no veure". El pas d'entendre de manera molt superficial, a la "il·luminació" mística. ***1. Prou que coneixien a Jesús "per fora"*** I Déu-n'hi do, com el que el coneixien i estimaven! Amb ell varen fer moltes vegades l'experiència de la solidaritat: no podran oblidar mai, quan els pocs pans arribaren a tots, i ells descobriren que era possible una humanitat de germans... sense pobres i rics...!

Feren l'experiència de trencar situacions endimoniades, de "desdimoniar" persones "posseïdes" de mals esperits, d'humanitzar els infrahumans, els trencats per dintre... Experimentaren que era possible incloure els exclosos de la societat: l'estranger, com el Centurió o la Cananea; el leprós de qui tothom fuig, "que no ens contamini!"; els publicans i pecadors, amb els quals seu a taula...; els "últims" que per a Ell són els primers! Amb Jesús sentiren que Déu no era "enemic" a qui calia "apaivagar"..., i que tampoc no ho eren els proïsmes. Amb Jesús "tocaren" Déu, el sentiren al costat, el respiraren. Els envaí la pau i reconciliació, i perceberen que al seu entorn s'anava creant una nova humanitat. Realment era un gran profeta, el fill de l'Home, el Messies. ***2. Però la seva fou una comprensió poc "cristiana"*** Per això a la primera de canvi, amb una excel·lent bona voluntat, quan Pere en nom de tots, el confessa Messies, però de seguida mostra que està pensant en un Messies poderós: "lluny de tu la creu i el fracàs!". El Messies no pot ser un Crucificat, un perdedor. Una comprensió a l'alçada de la de Satanàs a les Temptacions del Desert: "El Messies arriba des de la riquesa, poder, prestigi". Ni cal afegir els diversos episodis d'una ingènua "corrupció", com quan els dos Zebedeus pretenen la dreta i l'esquerra del Rei Messies, i els altres deu companys s'omplen de gelosia, perquè aquests dos companys s'han avançat en cercar influències. Estan pensant en un Déu i un Messies infantil que els tregui les castanyes del foc...! En comptes de deixar que el Mestre vagi fent d'ells homes lliures, solidaris, capaços d'encaixar la complexa condició humana. ***3. I tot desembocà en un estrepitós i inesperat fracàs: una creu, un cadàver*** Quina llàstima, comentaven entre ells els d'Emaús, de tot allò, res de res! Per això s'esborren de la "comunitat" que havia creat Jesús i que rememoràvem més amunt (epígraf 1). No val la pena mesurar-se amb el Regne, amb les coses grans, més val tornar al realisme de "la caseta i l'hortet", lluny d'utopies. Calia que perdessin *aquella fe falsa*: la del Déu-totpoderós-soluciona-problemes [que ha creat tant d'ateisme]. Com els infants, havien fet totpoderós al pare (Freud), i fou la gran decepció... Ara, en aquests "Quaranta dies d'Exercicis" han de recuperar la "humanitat" de Jesús, tan "normaleta" (com Freud diu que l'infant ha de recuperar un pare ben "normalet"). I justament, encaixant la "humanitat" del Senyor, fins a assumir tota la seva feblesa (la kènosi), faran la descoberta de la "divinitat" de Jesús. Serà el pas del "coneixement extern" del Senyor, al "coneixement intern" ***3. Lenta recuperació de Jesús (40 dies). Vers el "coneixement intern"*** La lectura d'avui dels Fets dels Apòstols és d'un detallisme magnífic, que val la pena de llegir a poc a poc. Testimonia que costa molt veure la divinitat del Ressuscitat rere la feblesa de la humanitat: és un llarg procés acompanyat per Jesús que dura 40 dies. I fins al darrer dia no comprendran; just quan ja no estigui amb ells, arrabassat per un núvol, com contempla poèticament el relat. Ara saben dir: Ah! aquell home-home, era Déu! Per tant Déu és feble, contingent, es cansa, té una mare, plora, sua sang, mor amb un crit a la creu. És un més dels humans que tenen fam, neixen en una cova, són immigrants a Egipte, desplaçats, són a la masmorra del palau dels Pilats de torn. Quaranta dies en que Jesús, el catequista, els fa comprendre que "el crucificat és el ressuscitat" i que per tant, "el ressuscitat és el crucificat". ***4. La fe que els és donada en els Quaranta dies*** Concretem només tres punts.

És la descoberta d'un altre Déu, un Déu feble, solidari dels nostres fracassos, un Déu crucificat, un Salvador crucificat

No s'ha de mirar enlaire per a trobar Déu, sinó a la terra. Aquesta és la darrera reflexió que els és feta per àngels, al final del relat, quan el Senyor ja no hi és. Un cop que han copsat això, Jesús ja pot desaparèixer, com a Emaús. No el necessiten fora, el tenen al cor. Aviat l'Esperit Sant els acabarà de donar "coneixement intern" que els faci ser nous "crist", cristians. I repetiran el que feia Jesús en favor de tothom.

ETIQUETES
EXERCICIS CNEIXEMENT INTERN FRACÀS